

Орган партбюро, рэктарата, камітэта ЛКСМБ, прафкома і мясцома
Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта імя В. І. Леніна

№ 17 (230)

Чацвер, 8 верасня 1955 года

Цана 20 кап.

НА ФАКУЛЬТЭТАХ

У студэнтаў-біёлагаў

Значную частку сваёй работы студэнты і навуковыя работнікі біёлага-глебавага факультэта праводзяць у лабараторыях. У гэтым навучным годзе палепшылася лабараторнае абсталяванне, падрыхтаваны і адмантаваны хімічныя сталы.

З мэтай далейшага палепшэння вучэбнага працэсу на факультэце арганізавана лабараторыя па генетыцы, селекцыі і цыталагіі. Заняткі тут будуць праводзіцца пад кіраўніцтвам дацэнта А. І. Паллава і прафесара Н. В. Турбіна.

За час летніх канікул праведзен капітальны рамонт біялагічных станцый у Чырвоным Урочышчы і на возеры Нарач. Экспанатамі з мясцовай фауны папоўніўся музей нарачанскай станцыі.

Многа цікавых і патрэбных матэрыялаў прывезлі студэнты з практыкі. Глебазнаўцы прывезлі добрыя маналіты саланчаковых, каштанавых і іншых глеб. Сабраны матэрыялы па фауне Белага мора, зроблены гербарыі флоры і экспанаты фауны Белаежскай пушчы.

В. МАЛІНІНА.

Для будучых фізікаў і матэматыкаў

На першы курс фізіка-матэмага дакультэта у гэтым годзе паступіла 200 чалавек. Гэта самы вялікі набор на факультэт за ўсе гады існавання ўніверсітэта. Студэнты будуць слухаць лекцыі і праводзіць практычныя заняткі па ўсіх пытаннях фізікі і матэматыкі.

У сувязі з распрацоўкай праблем па мірнаму выкарыстанню атамнай энергіі для студэнтаў IV курса ўводзіцца новы спецыяльны курс «Асновы ядзернай энергетыкі». Чытае яго доктар фізіка-матэматычных навук Ф. І. Фёдараў.

Для лабараторый фізіката паступае новае абсталяванне. Кафедра электрафізікі хутка атрымае каштоўны фізічны прыбор — электранограф.

У хуткім часе будзе расшырана фізічная лабараторыя, адкрыецца кабінет чарчэння ў памяшканні былой друкарні ўніверсітэта.

Выкладчыкі факультэта працягваюць студэнтам лекцыі і даклады аб дасягненнях навукі і тэхнікі.

М. ВАРЧЭНЯ.

Новыя кабінеты і лабараторыі

На геолога-геаграфічным факультэце адкрыты новыя кабінеты і лабараторыі. Кабінет горнабуравой справы абсталяван усмімі неабходнымі прыборамі. Тут ёсць буравы станок — «ЗІФ-75», матары, газевыя насосы, трубы, буравы інструмент і інш. Днямі з Маскоўскага геолога-разведчага аддзялення перавезены электрасвёрлы, лябёдкі, насосы і г. д.

Поўнасю абсталявана мінераграфічная лабараторыя. У ёй будуць праходзіць заняткі і навукова-даследчая работа па мінераграфіі Новым абсталяваннем папоўнілася літалагічная лабараторыя.

Студэнты геолога-геаграфічнага факультэта будуць атрымаць адбойныя малаткі, электрасвёрлы, лябёдкі, насосы і г. д.

Д. ШУБНІКАЎ.

Па новаму вучэбнаму плану

Шырокі размах геолога-разведчых работ у нашай краіне абумоўлівае ўсё ўзрастаючую патрэбу ў спецыялістах геолога-разведчаў.

Іменна гэтая акалічнасць і паслужыла асновай да змянення спецыялізацыі на геалагічных аддзяленнях у радзе ўніверсітэтаў у тым ліку і ў Беларускім дзяржаўным ўніверсітэце імя В. І. Леніна.

У бягучым навучным годзе на геалагічным аддзяленні геолога-геаграфічнага факультэта заняты пачнуцца па новаму вучэбнаму плану. Студэнты III курса пачаюць з іншымі дысцыплінамі праслухаваць: «Асновы горнай справы», «Бурэнне разведчых адтулін», «Геафізічныя метады разведкі» і «Гідрагеалогію».

На працягу лета 1955 года атрыманыя веды будуць замацаваны трохтыднёвай вучэбнай буровай практыкай на ўніверсітэцкай базе і дзесяціднёвай вытворчай практыкай у геолога-разведчых партыях геалагічных упраўленняў і трэстаў.

Такім чынам, студэнты геалагічнага аддзялення ўжо з трэцяга курса набываюць неабходныя

тэхнічныя веды па сваёй будучай спецыяльнасці.

На IV курсе студэнты будуць вучаць: «Метады вышуквання і разведка месц нараджэння», «Сістэмы распрацовак месц нараджэння», «Маркшэйдэрскае майстэрства», «Арганізацыя і планаванне геолога-разведчых работ».

Для лепшага засваення тэарэтычных курсаў у горна-буравым кабінэце кафедры вышуквання і разведчых работ будуць праводзіцца практычныя і лабараторныя заняткі. З гэтай мэтай у кабінэце будуць прадстаўлены буравыя станкі розных канструкцый, газевыя насосы, сілавыя ўстаноўкі, буравое абсталяванне і інструменты для ручнога ударна-вярчальнага і калонкавага мабурэння. У кабінэце таксама будуць перфаратары, адбойныя малаткі, вентыляцыйнае абсталяванне і розныя горныя інструменты.

Вялікая ўвага па новаму вучэбнаму плану ўдзелена самастойнай рабоце студэнтаў.

Ужо пасля заканчэння III курса студэнты абавязаны будуць скласці курсавы праект па горнай справе, а пасля заканчэння IV курса — праект па

метадах вышуквання і разведка. У гэтых работах студэнты на матэрыялах, сабраных у час сваёй вытворчай практыкі, складаюць праект вышуквання або разведка асобных участкаў месц нараджэння, у разведцы якіх лвы асабіста ўдзельнічалі.

Такім чынам, пры рабоце над курсавымі праектамі студэнты атрымліваюць першыя практычныя навыкі для самастойнага праектавання геолога-разведчых работ. Гэта ў значнай меры аблегчыць наступнае дыпломнае праектаванне.

Усёй гэтай работай студэнтаў-геологаў будзе кіраваць новая ва ўніверсітэце кафедра — вышуквальна-разведчых работ.

У сучасны момант кафедра вышуквальна-разведчых работ знаходзіцца яшчэ ў стадыі арганізацыі. На працягу верасня месяца павінна быць закончана абсталяванне горна-буравага кабінета, і ў гэтых адносінах выказваецца пажаданне ў больш актыўным удзеле гаспадарчай часткі ўніверсітэта.

Д. КАРУЛІН,
в. а. заг. кафедры
вышуквальна-разведчых работ,
дацэнт.

кабінетах, лабараторыях, чытальных. У сувязі з гэтым неабходна больш сур'ёзна падыйсці да планавання, кіраўніцтва і кантролю за самастойнай работай студэнтаў. Выкладчыкі павінны даваць будучым спецыялістам не толькі мінімум неабходных ведаў, але і навучыць іх самастойнаму творчаму вырашэнню практычных пытанняў, прывіць ім навыкі бесперапыннага ўдасканалення сваіх ведаў.

Дэканаты, кафедры і партыйныя арганізацыі факультэтаў павінны ўдзяляць значна больш увагі пытанням планавання дамажных заданняў, іх аб'ёму з ўлікам магчымасцей выканання студэнтамі ў невучэбны час.

Сярод усіх відаў заняткаў цэнтральнае месца, несумненна, належыць лекцыям. Неабходна асобную ўвагу звярнуць на тое, каб лекцыі па любых чытаемых дысцыплінах былі палітычна насычанымі, каб яны раскрывалі палітычнае значэнне вивучаемых з'яў і паняццяў з пазіцыі марксісцка-ленінскай навукі. Трэба адмовіцца ад заганнай практыкі, калі ў чытаемых лекцыях пераважаюць апісанні, якія маюць мала навуковых каштоўнасцей, і перайсці да шырокіх, творчых навуковых абагульненняў. Кожная лекцыя павінна будзіць цікавасць у студэнта да пашырэння свайго навукова-тэарэтычнага і кругагляду і прывучаць яго да самастойнага вивучэння айначнай і замежнай даведчнай, манаграфічнай, часопіснай і іншых літаратур.

У сувязі з гэтым востра ставіцца пытанне аб больш глыбокім і сур'ёзным вивучэнні студэнтамі замежных моў, што абавязвае кафедры замежных моў рэзка палепшыць выкладанне і павысіць патрабавальнасць да студэнтаў.

Вырашэнне ўсіх гэтых задач патрабуе ад прафесарска-выкладчыцкага саставу сістэматычнага ўдасканалення свайго педагагічнага майстэрства, настойлівага авалодання ўсёмі новымі навукамі і галінамі марксісцка-ленінскай тэорыі. Неабходна павышэнне ўзроўню метадычнай і вучэбна-выхаваўчай работы кафедраў, абмеркаванне пытанняў вучэбнай работы на пасяджэннях міжфакультэцкіх Вучоных саветаў.

Кафедры ўніверсітэта, плануючы работу на новы навучны год, павінны звярнуць асаблівую ўвагу на метадычную работу, з тым, каб яна праводзілася пастаянна і з'яўлялася арганічнай часткай усёй іх дзейнасці. У планах кафедраў трэба прадугледзець сістэматычнае разгледжанне зместу лекцыі, узаемаведванне лекцыяў, семінараў з паследуючым іх крытычным абмеркаваннем, распрацоўку асобных раздзелаў метадыкі, пытанняў, звязаных з напісаннем асобных частак курсаў вучэбных дапаможнікаў, правядзеннем індывідуальных і групавых кансультацый і г. д.

Зразумела, што ўсе недахопы вучэбна-выхаваўчай работы могуць быць ліквідаваны толькі пры умове ўсямернага развіцця крытыкі і самакрытыкі ў дзейнасці кафедраў, Вучоных саветаў.

Навуцальны год пачаўся. Штодзённа, настойліва ўзнімаецца вучэбна-выхаваўчы працэс — такая задача павінна заўсёды стаяць перад Вучонымі саветамі, дэканатамі, кафедрамі, выкладчыкамі.

На пасяджэнні кафедры

Адбылося пасяджэнне кафедры тэорыі і практыкі партыйнага і савецкага друку. З інфармацыяй «Аб новым вучэбным плане аддзялення журналістыкі» выступіў намеснік дэкана філалагічнага факультэта Г. В. Булацкі. У новым навуцальным годзе прадугледжаны некаторыя змены ў вучэбным плане на першых курсах. На трэцім курсе будзе працягнуты цыкл лекцыяў па «Гісторыі рускага мастацтва і навукі», студэнты другога курса падрабязна пазнаёмяцца з тэхналогіяй паліграфіі, павялічыцца лік лекцыяў па сучаснай рускай мове, па гісторыі замежнага камуністычнага друку,

па гісторыі савецкага і партыйнага друку і па іншых дысцыплінах.

На пасяджэнні былі таксама зацверджаны кіраўнікі навуковага студэнцкага гуртка журналістыкі і альманаха «Творчасць журналіста». Кіраўніком навуковага студэнцкага гуртка журналістыкі, зацверджаны дацэнт М. С. Зярніцкі і кандыдат філалагічных навук М. Е. Цікоцкі. Адачным рэдактарам альманаха «Творчасць журналіста» зацверджана кандыдат філасофскіх навук Е. Л. Бондарова, намеснікам рэдактара — кандыдат філалагічных навук Н. А. Сніцарава.

Першыя дні ў Мінску

Здаецца, не так даўно віталі нас на вакзале беларускія студэнты, а ўжо з таго часу прайшло больш туды. За гэтыя дні мы пазнаёміліся са студэнтамі, агледзелі Мінск, пабывалі ў кіно-тэатрах, дзе прагледзелі некалькі фільмаў.

Мінск нам вельмі спадабаўся, асабліва праспект імя Сталіна і парк імя Горкага.

Апошнія дні жніўня прайшлі неўзабаве. І вось надыйшло 1-е верасня — пачалася вучоба. З трох гадзін дня ў нас першыя

заняткі. Нам нават неяк страшнавата рабілася. Але падумаўце добра, як вы сябе адчуваеце на нашым месцы — для нас-жа ўсё тут незнаёмае, усё новае, усё прымушае думаць. Трэба гаварыць на рускай мове, а мы-ж яе добра не ведаем, часам стаіш доўга і думаеш: як гэта сказаць? Але тут «ідзе ў работу» і польская мова, і неяк дабіваемся ў размове толку.

Першую лекцыю, якую мы праслухалі, былі асновы марксізма-ленінізма. Лекцыі мы ў асноўным

зразумелі, але ёсць і цяжкасці, напрыклад, з беларускай мовай. Не ўсё з нашай чацвёркі яе разумеець. Прыдзецца потым, відаць, калектыўна абмяркоўваць некаторыя тэмы, і, напэўна, звярнуцца за дапамогаю да аднакурснікаў і нашых старэйшых сяброў.

Мы верым, што нам ніколі не адмовяць у дапамозе, а заўсёды пойдуць насустрач.

Ад імя першаккурснікаў-палякаў, студэнтаў I курса беларускага аддзялення Шы: н РАМАНЧУК.

БАЯВАЯ ЗАДАЧА КОМСАМОЛЬСКОЙ АРГАНІЗАЦЫІ

Комсомольскае жыццё

Новы навучальны год пачаўся ва ўмовах разгарнуўшага ў большасці комсомольскіх арганізацый горада справаздачна-выбарчай кампаніі. Рашэнне VI пленума ЦК ЛКСМБ, які адбыўся 30—31 жніўня 1955 года, аб скліканні чарговага XIX з'езда ЛКСМ Беларусі ставіць перад комсомолам баявую задачу сур'эзна падрыхтавацца і правесці на адпаведным палітычным і арганізацыйным узроўні справаздачна-выбарчыя сходы ва ўсіх пярвічных, раённых і абласных комсомольскіх арганізацыях. Рад комсомольскіх арганізацый Ленінскага раёна г. Мінска з гэтай задачай ужо справіўся. Новыя саставы комсомольскіх камітэтаў ужо прыступілі да разгортвання на прадпрыемствах раёна шырокага сацыялістычнага спаборніцтва ў гонар XIX з'езда ЛКСМБ.

У комсомольскіх арганізацыях ВНУ справаздачна-выбарчая кампанія пачалася ўжо з першых дзён вучобы. Бюро Ленінскага РК ЛКСМБ арыентавала комсомольскія арганізацыі ВНУ раёна на правядзенне справаздачна-выбарчых сходаў у верасні месяцы з тым, каб раённая комсомольская канферэнцыя прайшла 22 кастрычніка.

Камітэт комсомола ўніверсітэта на сваім пасяджэнні 31 жніўня прыняў рашэнне правесці да 8 верасня справаздачна-выбарчыя сходы ў комсомольскіх групах і да 15 верасня — на факультэтах.

Правядзенне справаздачна-выбарчых сходаў у такіх абмежавана-кароткіх тэрмінах патрабуе ад усяго комсомольскага актыву напружанай работы і неаслабнай увагі да ўсяго ходу справаздачна-выбарчай кампаніі. Мала правесці сходы ў тэрмін, па графіку, — хоць захаванне тэрмінаў, устаноўленых графікам, з'яўляецца несумненна павялічваючай абавязковай для кожнага студэнта, каб сходы або падрыхтавані, каб на ім прысутнічалі ўсе комсомольцы, каб справаздачны даклад уяўляў сабой глыбока прадуманы крытычны аналіз усёй работы арганізацыі за справаздачны перыяд, каб ён смела выкрываў недахопы, якія маюць месца ў вучэбнай, палітыка-выха-

ваўчай і ўнутрысаюзнай рабоце арганізацыі і ўказаў шляхі іх ліквідацыі. Трэба дабіцца, каб справаздачныя сходы прайшлі пры жывейшым удзеле ўсіх комсомольцаў у абмеркаванні вынікаў работы арганізацыі за справаздачны перыяд.

Комсомольцы павінны строга і прынцыпова падыходзіць да ацэнкі работы групавых і факультэцкіх бюро, смела крытыкаваць кіраўнікоў, якія не апраўдалі іх довер'я. Аднак гэтая крытыка павінна мець на ўвазе мэту не столькі справаздачу за памылкі і хібы ў рабоце, колькі задачу выпраўлення недахопаў, вышуквання шляхоў да ліквідацыі. Трэба сур'эзна аднесціся да падбору кандыдатур у курсавыя і факультэцкія бюро, улічваць дзелавыя і арганізатарскія здольнасці рэкамендуемых, умела размяркоўваць абавязкі паміж членамі бюро.

Там, дзе ўпускаяць з поля зроку гэтую акалічнасць, сур'эзна церпіць работа. У мінулым годзе, напрыклад, быў абраны членам комсомольскага бюро геалага-геаграфічнага факультэта Е. Веселюў. Але ён дрэнна справіўся са сваімі абавязкамі адказнага за ўлік. Факультэт доўга не мог навесці парадак ва ўліку комсомольцаў, з вялікім спазненнем прадстаўляў справаздачы па ўзносах, афармляў іх заўсёды неахайна. Факультэцкае бюро вымушана было ў сярэдзіне навучальнага года правесці перамеркаванне абавязкаў паміж членамі бюро і вызваліць Веселова ад гэтага ўчастка работы.

Яшчэ менш прыемную карціну ўяўляў сабой ўлік комсомольцаў і справаздачнасць па ўзносах на юрыдычным факультэце (сакратар т. Воранаў, адказны за ўлік т. Волкаў). Тав. Волкаў не справіўся са сваімі абавязкамі на гэтым участку работы, а бюро не змагло дапамагчы яму ў ліквідацыі дрэннага становішча з улікам на факультэце. Не апраўдала давер'я комсомольцаў і член камсацэнтра «Праваўваўся» з лядзкінай на газеты.

Комсомольскія бюро факультэтаў павінны асабліваю ўвагу звярнуць на першыя курсы. Трэба не толькі дапамагчы комсомольцам гэтых курсаў выбраць камсоргаў і бюро. Неабходна штодзённа дапа-

магаць ім у рабоце па ўцягненню студэнтаў у спартыўныя секцыі, у гурткі мастацкай самадзейнасці, у члены добраахвотных таварыстваў: ДСТ, ДТСААФ, таварыства Чырвонага Крыжа і Чырвонага Поўмесяца.

Вялікае значэнне для паспяховай работы комсомольскай арганізацыі мае правільная будова арганізацыі, якая-б адпавядала канкрэтным умовам работы. Вопыт мінулага года паказваў, што існуючая на большасці факультэтах такая будова комсомольскай арганізацыі, калі кожнай вучэбнай групе былі прадстаўлены правы пярвічнай арганізацыі і калі ў кожнай з іх выбіралася асобнае комсомольскае бюро з трох чалавек, не ўпаўне апраўдвала сябе ва ўніверсітэце. Такая будова выклікала цяжкасці не толькі ў кіраўніцтве работай груп з боку факультэцкага бюро, асабліва на такіх факультэтах, як юрыдычны (34 пярвічных групавых арганізацый, непасрэдна падначаленых факультэцкаму бюро), літаратурнае аддзяленне (17 групавых арганізацый), але яна часта неапраўдана драбіла курс на штучна створаныя групы. Улічваючы думкі сакратароў факультэцкіх бюро, камітэт комсомола са згоды ЦК ЛКСМБ вырашыў перайсці да раённай існуючай будовы комсомольскай арганізацыі, калі пярвічнай арганізацыяй лічылася курсавая арганізацыя, якая выбірае бюро з трох чалавек і калі ў вучэбных групах выбіраліся толькі групоргі, падначаленыя гэтаму бюро.

Такая будова, на наш погляд, дазволіць лепш і больш аператыўна кіраваць работай групавых арганізацый, будзе садзейнічаць згуртаванню студэнтаў аднаго курса ў адзіны моцны, дружны калектыў.

Падыходзяць да канца перавыбары на курсах. На чарзе стаяць справаздачна-выбарчыя сходы на факультэтах, а затым канферэнцыя ўніверсітэта.

Узорна правесці справаздачна-выбарчыя сходы, паспяхова выканаць указанні пленума ЦК ЛКСМБ.

Дык дружней-жа за работу!
Н. ФІЛІМОНЕНКА,
сакратар камітэта
комсомола ўніверсітэта.

Крыўднае роўнадушша рэдкалегій

Першыя дні вучобы ва ўніверсітэце—заўсёды самыя хваляючыя дні. Пасля двухмесячнай разлукі сустракаюцца сябры, адразу цэлым кірсам, стаўшыя старэйшымі на год; стайкамі блукаюць па калідорах найшчаслівейшыя людзі—першакурснікі, у якіх ззаду месяцы сумненняў, роздумаў, трывог, а ўперадзе—здзяйсненне самых смелых надей і імкненняў. І усім хочацца як мага хутчэй пачаць жыць поўным жыццём сваіх факультэтаў: падымацца вынікамі практыкі, падрабязна даведацца аб маршрутах летніх турыстычных паходаў, аб поспехах ўніверсітэцкіх спартыўных каманд за два месяцы. А першакурснікам хочацца хутчэй адчуць сябе не гасцямі, а гаспадарамі ва ўніверсітэце. Для іх яшчэ непрывычна гучаць словы: «дэканат», «факультэт», але як хочацца ім больш даведацца аб гэтым выбраным імі факультэце, аб далейшай вучобе...

І ў перапынках студэнты групамі ходзяць па калідорах, яны праходзяць міма пустых, абдраных стэндаў з прывабнымі назвамі «Ісследователь», «Советский юрист», «Слова филолога», «За мичуринскую биологию»...

Як-жа здарылася, што замест дэлага вішавання з боку выкладчыкаў і выпускнікоў, замест сяброўскай парадзі старшакурснікаў аб тым, як весці канспект, замест змястоўных інфармацый аб жыцці факультэтаў, студэнты толькі бачаць сляды мінулагодняга клею або кавалкі былых газетных калонак на стэндах? Чаму замест расказаў аб лепшых студэнтах факультэта, замест цікавых замалёвак аб летняй практыцы яны чытаюць пажоўклыя таблічкі: «Орган дэканата, профсоюзной і комсомольской арганізацыі»... або несусцільнасны да ты выпуску апошніх нумароў—май, чэрвень. Нават агульнаўніверсітэцкая «Заўважэнне» газета да спартыўнага лета! Кафедра фізыхавання правяла ўжо арганізацыйныя сходы амаль усіх секцый, але аб выпуску свежага нумару «Спорта» не падумаў яшчэ ніхто, нават адказны за газету В. Кушнароў.

А чым заняты зараз рэдкалегіі насценных газет факультэтаў? Рэдакцыя шматтыражкі спрабавала высветліць гэтае вельмі цікавае пытанне.

Некалькі дзён назад на біяфаку вісела аб'ява: «Сёння, 5 верасня, у 2 гадзіны ў 20 аудиторы адбудзецца сход рэдкалегіі газеты «За мичуринскую биологию». У назначаны час у 20 аудиторы можна было знайсці толькі адказнага рэдактара органа біяфака—аспірантку Карташова. Сход быў адменен, таму што сабралася толькі чатыры члена рэдкалегіі. Праўда, чацвёртыя і пятыя курсы біяфака яшчэ не пачалі заняткаў, і значыць, не ўсе члены рэдкалегіі маглі-б удзельнічаць у выпуску першага нумару. Але зусім ясна, што пры жадаанні можна было ўпэўнена справіцца з выпускам газеты і ў пяціх. Адказны рэдактар аб'явае, што да 15 верасня (г. зн. з двухтыднёвым спазненнем) газета абавязкова выйдзе.

На біяфаку пакладзен хоць нейкі пачатак будучай работы, назначаны хоць якія-небудзь тэрміны. А што робіцца на астатніх факультэтах? Выявілася, што тут справа абстаіць яшчэ горш. На чацвёртым курсе хімафака, напрыклад, студэнты не маглі адразу адказаць, хто з іх уваходзіць у рэдкалегію «Советского химика».

— У нас, здаецца, яшчэ няма біралі рэдкалегіі,—са здзіўленнем адказвалі член рэдкалегіі А-а-а, мінулагод, рэшце здагадаўся нехта, мінулым годзе рэдактар, нас аспірант В. Стахан, ён і цяпер рэдактар? Толькі нам нічога не казаў...

Іменна так не лічыць сябе рэдактар «Слова филолога». Чаго было ў мінулым годзе?

Здзіўляючае аднадушша выявілі ў гэтым годзе наш култыўны рэдкалегіі ў пачатку аб поўным ігнараванні і «нізначнага» факту, як па навукальнага года. Толькі адна насценная газета, прысвечаная I верасню—ўніверсітэцкай работнік» (адміністрацыйна-гаспадарчая частка ўніверсітэта) выйшла ў час.

Такіх несур'эзных адносін да сваіх абавязкаў з боку рэдкалегій, такога поўнага роўнадушша да важнейшай справы з боку партыйных і комсомольскіх бюро факультэтаў цяжка было чакаць. Тым не менш, факты гавораць самі за сябе.

У ВЫШЭЙШЫХ НАВУЧАЛЬНЫХ УСТАНОВАХ КРАІНЫ СВЯЗЬ СТУДЭНТАУ З ВЫТВОРЧАСЦЮ

Студэнты ВНУ і тэхнікумаў Раства падтрымліваюць цесную сувязь з прадпрыемствамі. Студэнты інжынерна-будаўнічага інстытута Васіль Сцеблёў і Ларыса Васільева разам з дацэнтам Маславым завяршаюць праектаванне транспартнай сеткі для шахт камбіната «Растоўваль». Некалькі выпускнікоў удзельнічалі ў рабоце над комплекснай тэмай «Буйнаблочнае і буйнапанельнае будаўніцтва».

Студэнт пятага курса факультэта электрыфікацыі Азова-Чорнаморскага інстытута механізацыі і электрыфікацыі сельскай гаспадаркі Леанід Хлестакоў распрацаваў аўтаматычнае збудаванне, прыгоднае для квадратна-гнездавой пасадкі ўсіх прапашных культур. Яно дазваляе праводзіць сябу на многа хутчэй, прычым квадраты атрымліваюцца дакладнымі. Зараз ён завяршае распрацоўку канструкцыі, каб здаць яе ў вытворчасць.

Па просьбе работнікаў элеватора станцыі Вярблюд брыгада студэнтаў гэтага інстытута на чале з выкладчыкам Морыным прыставада звычайны транспарт для пагрузкі пачаткаў кукурузы.

Практычнае значэнне маюць і многія дыпломныя работы навукаў тэхнікумаў.

Нядаўна ў г. Сталіна на машынабудаўнічым завод прыехаў на перадавы дыпломную практыку навукаў Растоўскага электрамеханічнага тэхнікума Сяпан Лагавай. Вывучаючы вытворчасць пад'ёмных машын для вугальнай прамысловасці, юнак прышоў да вываду, што запрэсоўка бронзавых утулак у буйныя дэталі патрабуе сур'эзных змяненняў.

К канцу практыкі Лагавай стварыў прастасаванне, якое павысіла прадукцыйнасць працы рабочых, занятых запрэсоўкай. Гэтае прастасаванне ўкараняецца цяпер у вытворчасць.

УНІВЕРСІТЭТ У ТАРТУ

Тарту—студэнцкі горад. Тут знаходзіцца адзін з старэйшых ўніверсітэтаў нашай краіны. Ён заснаван у 1802 годзе. Зараз на пяці факультэтах навукаецца каля 2.900 студэнтаў, якія атрымліваюць адукацыю па шаснаццаці спецыяльнасцях.

Чатыры гады назад на базе раду факультэтаў Тартускага ўніверсітэта ў горадзе была створана Эстонская сельскагаспадарчая акадэмія, у якой больш двух тысяч студэнтаў. У Тарту моладзь навукаецца таксама ў чыгуначным і будаўнічым тэхнікумах,

педагагічным і музычным вучылішчах.

У гэтым годзе на першыя курсы ўніверсітэта прынята 575 чалавек. Гэта 154-ы прыём у Тартускі ўніверсітэт.

Новыя студэнты ў гэтыя дні знаёмяцца з ўніверсітэтам, дзе ім давядзецца правесці некалькі год. Зыходзячы яны і ў фундаментальную бібліятэку ўніверсітэта. Гэта сапраўды скарбніца Тарту. У ёй налічваецца да мільёна васьмісот тысяч кніг тамоў. Сярод іх многа ўнікальных выданняў.

Грамадскасць ўніверсітэта разам з усёй краінай шырока адзначае пяцідзясяцігоддзе першай рускай рэвалюцыі. Гэтай слаўнай гадавіне будучы прысвечаны навуковыя сесія выкладчыкаў, тэматычныя вечары на факультэтах і многія іншыя мерапрыемствы, падрыхтоўка да якіх пачалася з першых дзён навучальнага года.

У першы дзень заняткаў у вестыбюлі біялагічнага корпуса адкрылася арганізаваная бібліятэкай ўніверсітэта вялікая фотавыстаўка «Пяцьдзясят год першай рускай рэвалюцыі». На выстаўцы прадстаўлены матэрыялы аб падзеях 9 студзеня 1905 года і пачатку рэвалюцыйных выступленняў, аб палітычных стачках і дэманстрацыях рабочых і хваляваннях сялян, аб паў-

станнях у арміі і флоте, аб узнікненні Саветаў рабочых дэпутатаў. Выстаўка адлюстроўвае падрыхтоўку большэвікамі ўзброенага паўстання і ўдзел у рэвалюцыі 1905—1907 гг. В. І. Леніна і І. В. Сталіна. Спецыяльныя раздзелы прысвечаны ўсерасійскай палітычнай стачцы ў кастрычніку 1905 года і снежаньскаму ўзброенаму паўстанню.

На стэндах экспануецца літаратура аб рэвалюцыі 1905 года—працы В. І. Леніна і І. В. Сталіна, дакументы партыі, мастацкая літаратура.

Выстаўка літаратуры аб першай рускай рэвалюцыі наладжана таксама кабінетам марксізма-ленінізма.

НА ЗДЫМКУ: фотавыстаўка «Пяцьдзясят год першай рускай рэвалюцыі».

З ПЕРШЫХ ДЗЁН — СПАЗНЕННІ І ПАРУШЭННІ

Задоўга да званка 58 аўдыторыю біялагічнага корпуса запоўнілі студэнты другога курса філалагічнага факультэта. Зараз пачнецца першая лекцыя па асновах марксізма-ленінізма.

Празніце званок. Але вось у аўдыторыю ўбгае студэнтка аддзялення журналістыкі Дзіна Пераверзева. Яна накіроўваецца да задніх сталаў, але там усе месцы заняты.

— Як шкада, прыдзецца сесці бліжэй да лектара

Уважліва слухаюць і канспектуюць лекцыю студэнты. Але не ўсе. Схаваюшыся за спіны таварышоў, вядуць ажыўленую гутарку Галя Матусевіч, Інга Лучыцкая і Эрыка Дайнека. Яны смяюцца і чэрыць у паветры над галовамі нейкія кругі, спіралі. Размова ідзе аб новых модах шляп і прычосак. І, пэўна, яны нават не ведаюць тэмы лекцыі, якую чытае выкладчык.

А вось, нізка схіліўшыся над сталом, студэнтка Н. Борнік чытае кнігу. Яна так захоплена, што не чуе не толькі лектара, але і балбатню седзячых наперадзе студэнткаў Матусевіч, Лучыцкай і Дайнека. Чытаюць на лекцыі кнігі Т. Пашкевіч і Л. Лішай.

А вось, Э. Луканская рашыла сабе адрозніцца ад усіх: і пісьмо надышла, і прыказка гаворыць, што з двума зайцамі пагоніцца, а трэцім не зловіш. Але Луканская гэтым не згодна: аднаго «роўна а» яна ўсё-ж злавіла — пісьмо надышло. Не ведае Луканская таго, аб чым цэлую гадзіну гаварыць выкладчык.

Гэтым студэнтам здаецца, што яны не робяць нічога дрэннага.

Яны-ж не перашкаджаюць лектару!

Званок. З палёгкай уздыхае Дзіна Пераверзева. Не падумае, што яна намерана слухаць працяг лекцыі. У аўдыторыі студэнтаў многа, можа не заўважаюць адсутнасці Дзіны. І праз 10—15 мінут Пераверзева павольна прагульвалася па праспекце імя Сталіна. Праз дзень на лекцыю па асновах марксізма-ленінізма Дзіна не пайшла зусім. Амаль кожны дзень Пераверзева прапускае лекцыі.

Праходзяць толькі першыя дні новага навучальнага года. І ўсё-ж у гэтыя дні назіраецца парушэнне вучэбнага працэсу. Многія студэнты дрэнна вядуць сябе на лекцыях. З першых-жа дзён пачынаюць прапускаць лекцыі. Яны не задумваюцца, што сваімі паводзінамі перашкаджаюць не толькі выкладчыку, але і таварышам, якія жадаюць набыць якасць лепшыя і глыбокія веды. У першую чаргу, больш за ўсё яны шкодзяць самі сабе.

Каб стаць сапраўднымі тварцамі новага, патрэбны веды, трэба дысцыпліна. Сёння ў Дзіны Пераверзевай нехапіла цяперашняга паслухаць лекцыю. А праз некаторы час, калі яна скончыць універсітэт, стане журналістам, у яе нехопіць цяперашняга выканання даручэння рэдакцыі.

З такімі паводзінамі некаторых студэнтаў мірыцца нельга. Добрая вучэбная дысцыпліна — залог поспеху ў студэнцтве.

Грамадскім арганізацыям факультэта, дэканату неабходна з першых-жа дзён павесці барацьбу з прагульшчыкамі, гультаямі, з усімі тымі, хто парушае вучэбную дысцыпліну.

М. БУРНЕНКА.

Атамную энергію — на мірныя мэты

Днямі ў 58 аўдыторыі біялагічнага корпуса адбылася сустрэча студэнтаў і выкладчыкаў са стасаваннем у дзельнікам Жэнеўскай нарады па мірнаму выкарыстанню атамнай энергіі, лаўрэатам Сталінскай прэміі, доктарам

фізіка-матэматычных навук, прафесарам Б. І. Сцяпанавым.

Сабраўшыся з вялікай цікавасцю праслухалі даклад аб дасягненнях навукі ў галіне атамнай энергіі, аб рабоце Жэнеўскай нарады.

Таму Маркс, Энгельс, Ленін, Сталін заўсёды вучылі творца адносіцца да рэвалюцыйнай тэорыі. Яны вялі пастаянную барацьбу супраць дагматыкаў і начотчыкаў, якія не разумелі творчага характару марксізма-ленінізма і імкнуліся да завучвання асобных марксісцкіх палажэнняў без умення прымяніць іх на справе. Марксізм-ленінізм — гэта дапаможнік да дзеяння, а не догма, і таму пры вывучэнні гэтай навукі неабходна не зазубрываць асобныя палажэнні і цытаты, а засвойваць сутнасць гэтай тэорыі і ўмець кіравацца ёй у сваёй практычнай дзейнасці.

Творца вывучаць марксізм-ленінізм, гаварыў М. І. Калінін — «гэта значыць успрыняць марксісцкае вучэнне ўсім сваім усведамленнем», гэта значыць глыбока зразумець важнейшыя законы марксізма-ленінізма і ўмець ператварыць іх у кіраўніцтва для сваёй паўсядзённай практычнай работы, для асэнкі падзей і фактаў акаляючага жыцця. Іменна задача такога вывучэння — творчага, свядомага, глыбокага вывучэння — марксізма-ленінізма і стаіць перад усімі шматлікімі калектывам студэнтаў нашага ўніверсітэта. Дапамагчы ім у гэтым заклікаюць прафесары і выкладчыкі кафедраў марксізма-ленінізма, дыялектычнага і гістарычнага марксізма і палітычнай эканоміі.

Аваладаць марксізмам творча, засвойць сутнасць гэтай навукі і

ПІСЬМЕННІК — БАРАЦЬБІТ

(Да 12-годдзя з дня смерці Юліуса Фучыка)

Усяму прагрэсіўнаму чалавецтву добра вядома імя выдатнага чэшскага публіцыста, камуніста — змагага Юліуса Фучыка. 12 год назад, 8 верасня 1943 года, гітлераўскія найміты закатавалі яго ў фашысцкім засценку.

Юліус Фучык нарадзіўся ў 1903 годзе ў сям'і рабочага-металіста. Навучаючыся ў Пражскім універсітэце, і пазней — скончыўшы яго, Фучык займаўся журналістыкай, супрацоўнічаў у прагрэсіўных часопісах «Авангард», «Вар», «Диск», «Полоса» і інш.

Пачатак рэвалюцыйнай дзейнасці Фучыка належыць да 20-х гадоў. У гэты час ён становіцца ўдзельнікам камуністычных арганізацый прэсы — газеты «Рудэ право» («Чырвоная права»), часопіса «Творба» («Творчасць»).

У 25 год Юліус Фучык быў ужо адным з вядомых публіцыстаў Чэхаславакіі. Ён заўсёды там, дзе барацьба рабочага класа вялася з асаблівай вострыяй. Рэпартажы Фучыка гэтых гадоў уключаюць адвагу і мужнасць рабочых, бязлітасна выкрываюць урад, ключчы забастоўшчыкаў да стойкасці і згуртавання. Фучык становіцца рэдактарам газет сталічных камітэтаў, аўтарам палітычных лістовак, выдатным прамоўцам. Ён увесь у барацьбе, сам удзельнічае ў тым, аб чым так страшна піша. Таму кожны радок, які выходзіў з-пад яго пера ў гэтыя дні, і да сучаснага моманту не ўтраціў свайго гучання.

Асаблівае месца ў творчасці Фучыка займаюць яго паездкі ў Савецкі Саюз. У 1930 годзе дэлегацыя чэшскіх рабочых была запрошана ў СССР. У склад яе ўваходзіў і Юліус Фучык. У 1934 годзе Фучык у другі раз наведваў Савецкі Саюз, прабыўшы там два гады. Чэшскі публіцыст пабываў у Маскве, Ленінградзе, на Украіне, у Сярэдняй Азіі. Вярнуўшыся ў Прагу, ён робіць больш ста дакладаў аб сацыялістычным будаўніцтве ў СССР, віша артыкулы аб краіне сацыялізма. «Падарожжа ў шчаслівае заўтра» — так асаглавіў Фучык адзін з сваіх аркама падарожжа па Савецкай Украіне.

не з'явілася кніга Фучыка «У краіне, дзе наша заўтра з'яўляецца ўжо учарашнім днём». Думаючы аб капіталістычнай і сацыялістычнай рэчаіснасці, Фучык піша: «Два свету. Свет, які стаіць, адварнуўшы ад сонца свой твар, у вечнай цемры, у вечнай ночы, што патухае і раскідаецца. І свет, які верціцца ў арбіце слаўных сузор'яў сусвету, — ён ведае і дзень і ноч, і свет і цень. Гэта не чуда, гэта — жыццё».

Пасля ўступлення немцаў у Прагу ў выніку ганебнага Мюнхенскага пагаднення 29 верасня 1938 года, а затым і акупацыі Чэхаславакіі, Фучык ухадзіць у падполле. Ён бяспрашна, бязлітасна змагаецца супраць мюнхенскай здрады і маладушных правіцельяў дзяржавы, якія кінулі краіну пад гусеніцы гітлераўскіх танкаў. У самыя цяжкія дні, калі камуністычная партыя Чэхаславакіі пайшла ў падполле, каб адтуль кіраваць супраціўленнем свабодалюбівага народа ў барацьбе з акупантамі, Фучык ухадзіць у склад падпольнага Цэнтральнага Камітэта кампартыі Чэхаславакіі. Ён — рэдактар падпольнай газеты, выдатны аркама падарожжа па Савецкай Украіне.

Фашысты праследуюць Фучыка. Яны баяцца яго артыкулаў, якія нахняюць народ на барацьбу. Гестапа мабілізуе сваіх лепшых агентаў, шукае сляды Фучыка. Але Фучык няўлоўны. І толькі тады, калі фашыстам удалося заслаць у рады падпольшчыкаў свайго агента, яны арыштоўваюць Фучыка. Гэта было 24 красавіка 1942 года.

Знаходзячыся ў фашысцкім засценку, ведаючы аб тым, што яму ніколі не вырвацца на волю, Фучык прадаўжае работу. Ён паслаў з турмы змагагам за светлае будучае чалавецтва палымыя заклік: «Людзі, я люблю вас! Будзьце пільнымі! Каму не вядомы гэтыя радкі з самай яркай, выдатнай кнігі Фучыка «Рэпартаж з пятлі на шыі»? Гэта кніга была напісана ў турме на вузкіх лістках тонкай паперы, якую Фучыку тайна прыносіў турэмны наглядчык — зямляк Фучыка.

«Рэпартаж з пятлі на шыі» — гэта страсная песня аб непахіснасці чалавечага духу, аб камуністах-змагагах, якія горда праносяць сваю веру ў перамогу, сваю чалавечую годнасць праз нечуваны катаванні. Гэта — кніга аб жыцці ў турме і жудасных выпрабаваннях, якія перанёс Фучык і іншыя зняволеныя на працягу 411 дзён знаходжання ў турме. У 1950 годзе Юліусу Фучыку пасмяротна была прысуджана Ганаровая прэмія міру за кнігу «Рэпартаж з пятлі на шыі».

У апошнія гадзіны жыцця турэмным двары ў лагеру гавораны да пакары Фучык выступае з кнігамі прамовай аб Савецкім СССР.

У Берліне 8 верасня 1943 Юліус Фучык быў пакараны смерцю.

Загінуў Фучык. Але і цяпер так як і раней, гучаць над светам страсныя словы пісьменніка-гуманіста, якія заклікаюць да барацьбы за свабоду і справядлівасць.

Вечары, прысвечаныя пачатку навучальнага года

На факультэтах і курсах праходзяць вечары, прысвечаныя пачатку навучальнага года.

13 верасня адбудзецца традыцыйны агульнаўніверсітэцкі вечар сустрэчы са студэнтамі першых курсаў.

Даклад аб задачах у новым навучальным годзе зробіць прарэктар па навуковай рабоце Г. А. Павецеў. Лепшым спартсменам

універсітэта будуць уручаны прызы і граматы.

Пасля ўрачыстай часткі адбудзецца канцэрт мастацкай самадзейнасці.

А. ДАВЫДАВА.

ГЛЫБОКА, ТВОРЧА ВЫВУЧАЦЬ АСНОВЫ МАРКСІЗМА-ЛЕНІНІЗМА

Наш універсітэт рыхтуе спецыялістаў па многіх галінах навукі, на яго факультэтах і аддзяленнях вырошчваюцца і фарміруюцца высокакваліфікаваныя кадры розных спецыяльнасцей. У залежнасці ад выбранай галіны ведаў, ад спецыялізацыі студэнты вывучаюць тую навукі, тую заканамернасць матэрыяльнага свету, з якімі ім давядзецца ў далейшым сустракацца непасрэдна на практыцы. Будучыя хімікі глыбока авалодаваюць хімічнымі законамі матэрыяльнага свету; біёлагі вывучаюць біялагічныя і фізічныя заканамернасці — законы развіцця жывых арганізмаў, таму што з імі прыдзецца сустракацца на практыцы; філолагі ўсебакова пазнаюць законы развіцця мовы і літаратуры, вывучаюць гісторыю культуры, бо гэтыя веды патрэбны ім будучы ў далейшым, на іх практычнай рабоце і г. д.

Але ёсць адна галіна навукі, веданне якой з'яўляецца абавязковым для ўсіх. Гэтая навукі — марксізм-ленінізм. Яна вывучае законы развіцця прыроды і чалавечага грамадства, законы рэвалюцыйнага прыгнечання і эксплуатацыі мас, законы пабудовы сацыялістычнага грамадства ва ўсіх краінах, законы перамогі камунізма.

У якой-бы галіне навукі і тэхнікі ні працаваў савецкі спецыяліст, ён не можа і не павінен замыкаць

ся на сваю вузкую спецыяльнасць, скажам, у матэматыку або батаніку, хімію або геалогію — ён не можа стаяць у баку ад творчага жыцця нашай краіны, для яго не можа быць аб'якавым лёс сацыялістычнай Радзімы. Сапраўдны ланінец, гаварыў І. В. Сталін, «не можа быць толькі спецыялістам аблюбавамай ім галіны навукі, — ён павінен быць разам з тым палітыкам, жыва цікавіцца лёсам сваёй краіны, быць знаёмым з законам і грамадскага развіцця, умець карыстацца гэтымі законам і імкнуцца быць актыўным удзельнікам палітычнага кіраўніцтва краінай». Вось чаму студэнты ўсіх факультэтаў і аддзяленняў нашага ўніверсітэта павіны глыбока і сістэматычна працаваць над авалоданнем марксісцка-ленінскай тэорыі, якая навукова раскрывае законы развіцця чалавечага грамадства.

Адной з выдатных асаблівасцей марксізма-ленінізма як навукі з'яўляецца яе жывы, развіваючыся характар. Марксізм-ленінізм няспынна ўзбагачаецца новым вопытам класавай барацьбы пролетарыяў усіх краін, ён развіваецца і ўзбагачаецца ў неразрывнай сувязі з практыкай рэвалюцыйнай барацьбы і сацыялістычнага будаўніцтва — і таму служыць найвяжнейшым дапаможнікам для дзеяння. Творчы характар марксізма-ленінізма — крыніца яго неперанеможнасці і негасальнай маладосці.

навучыцца карыстацца ёй пры вырашэнні практычных пытанняў у розных гістарычных умовах — справа нялёгка. Гэтага можна дасягнуць толькі пры ўпорнай, настойлівай і галоўнае — сістэматычнай, паўсядзённай рабоце над вывучэннем першакрыніц — важнейшых твораў класікаў марксізма-ленінізма, а таксама важнейшых рашэнняў партыйных з'ездаў, канферэнцый і пленумаў Цэнтральнага Камітэта нашай партыі, у якіх дана далейшая творчая распрацоўка важнейшых пытанняў марксісцка-ленінскай тэорыі.

Сістэматычная самастойная работа над першакрыніцамі — важнейшая форма глыбокага вывучэння марксізма-ленінізма. Таму вельмі важна, каб усе нашы студэнты з першага дня, як толькі ў іх пачынаецца чытанне лекцыйнага курса, прыступілі да вывучэння твораў класікаў марксізма-ленінізма, не чакаючы, пакуль пачнуцца семінарскае заняткі. Гэта асабліва павіны ўлічыць студэнты першых курсаў, якія ўпершыню прыступаюць да вывучэння марксісцка-ленінскай тэорыі.

Неабходна цвёрда запомніць, што толькі ўпорная, клопатлівая паўсядзённая работа над вывучэннем твораў Маркса і Энгельса, Леніна і Сталіна, важнейшых рашэнняў і дакументаў нашай партыі, побач з вывучэннем выбранай спецыяльнасці, дасць магчымасць усім навучэнцам нашага ўніверсітэта стаць поўнакрэўнымі высокакваліфікаванымі спецыялістамі ў аблюбавамай ім галіне ведаў.

Вялікая задача стаіць і перад намі, выкладчыкамі марксісцка-

ленінскай навукі. Лекцыйныя курсы, семінарскае заняткі і кансультацыйныя закліканы дапамагчы студэнтам у авалоданні марксізма-ленінізмам, закліканы навучыць іх творчаму падыходу да вывучэння рэвалюцыйнай тэорыі. І таму неабходна працаваць над тым, каб лекцыі нашы былі тэарэтычна і ідэйна больш глыбокімі і ў той-жа час жывымі і захапляючымі, каб семінарскае заняткі ў нас ператварыліся ў творчыя гутаркі і спрэчкі. Трэба імкнуцца арганізаваць семінар так, каб там студэнты вучыліся, як гаварыў М. І. Калінін «апярываць самастойна сваім разумовым багажом», а не цытываць толькі па кніжках, каб яны імкнуліся «зразумець марксісцкія думкі і тварыць». Асабліва ўважліва і клопатліва трэба аднесціся да першакурснікаў, у якіх няма навыкаў работы над першакрыніцамі, і таму ў іх, натуральна, можа ўзнікнуць больш цяжкасцей пры рабоце над першымі твораў марксізма. Думаецца, было-б карысна, калі-б кафедра марксізма-ленінізма распрацавала спецыяльныя меры прыяемствы па рабоце са студэнтамі першага курса.

Дык вось, за работу, за глыбокае, творчае вывучэнне рэвалюцыйнай марксісцка-ленінскай навукі, за глыбокае веданне законаў развіцця і рэвалюцыйнага ператварэння грамадства, законаў камуністычнага будаўніцтва!

В. СІКОРСКІ,
кандыдат філасофскіх навук,
дацэнт кафедры марксізма-ленінізма.

«БЕЛАРУСКИ УНІВЕРСИТЕТ»
3 стар. 8 верасня 1955 г.

РУПЛІВЫ ГАСПАДАР

Абноўлены, і як-бы пама-ладзеўшы, радасна сустраў студэнтаў універсітэцкі інтэрнат па вуліцы Сьвердлова № 34. Усё тут выглядае прыгожа: і блакітная панель калідораў, і пабліскавочыя на сонцы шыбы старанна вымытых вокнаў, і чыстыя, утульныя пакоі. Прыемна адчуваць студэнтам, што тут іх чакалі, да іх прыезду рыхтаваліся.

Вялікая заслуга ў гэтай падрыхтоўцы належыць каманданту інтэрната Сцяпану Прохаравічу Ткачуку. Многа даваўся яму папрацаваць. Свой рабочы дзень пачынаў ён звычайна з абходу ўсяго корпусу: правяраў якасьць пабелкі і афарбоўкі, уважліва аглядаў аконныя рамы і выключачелі, спраўнасць дзвярных замкаў, падоўгу затрымліваўся на кухнях. А кухні цікавілі яго больш за ўсё.

— Неабходна, каб памяшканні кухняў утрымліваліся ў бездакорнай чысціні, — гаворыць Сцяпан Прохаравіч.

— Але, як гэтага дабіцца?—доўга думаў т. Ткачук і прыйшоў да вываду, што трэба ўвесці на кухнях дзяжурства.

— Чыста будзе—ёсць каго пахваліць, будна — ёсць з каго спытаць.

Так на кухнях устанавілася рэгулярнае дзяжурства, а разам з тым і парадак.

...Многа клопатаў у гэтага простага, сціплага працаўніка: «сям'я» у яго вялікая, амаль 700 чалавек, хочацца, каб кожнаму было добра і зручна. Слухаеш, як расказвае Сцяпан Прохаравіч пра давераную яму гаспадарку і ясна бачыш, што твой субяседнік не проста камандант у вузкім значэнні гэтага слова, а гора-ча любячы студэнтаў чалавек, для якога інтэрнат таксама з'яўляецца ачагом камуністычнага выхавання моладзі.

У скромнай утульнасці студэнцкіх пакояў ёсць часцінка і яго душы, а гэта па-сутнасці самае светлае, самае важнае ў жыцці кожнага совецкага чалавека.

Г. МАРУНОВА.

СПАРТЫЎНАЕ ЛЕТА СТУДЭНТАЎ БДУ

Больш чым у шасцідзесяці спартыўных саборніцтвах прынялі ўдзел спартсмены БДУ імя В. І. Леніна за мінулы наву-чальны год. У саборніцтвах удзельнічала звыш 4.700 студэнтаў.

Падвядзеннем вынікаў вучэбна-спартыўнай работы за 1954-55 навучальны год з'явілася праведзеная з 30 чэрвеня па 4 ліпеня г. г. 1-я спартакіяда студэнтаў рэспублікі па сямі відах спорту. У комплексным заліку спартсмены ўніверсітэта занялі другое месца. Паспяхова выступалі нашы баскетбалісты, мужчынская і жаночая каманды занялі першае месца (трэнер каманды Е. Анкуда).

Першае месца ў камандным заліку па плаванню занялі спартсмены нашага ўніверсітэта. Паспяхова выступалі лёгкаатлеты І. Добралюбаў і Л. Станішэўскі. У саборніцтвах яны занялі першыя месцы. Парадавала нас сваімі вынікамі фехтавальшчыца Р. Белякова. Сярод жанчын яна заняла першае месца па рапіры.

Многія спартсмены ўніверсітэта не спынялі трэніровак і ў летні час. Рэгулярна трэпіраваліся жаночая баскетбольная і футбольная каманды, група лёгкаатлетаў і гімнастаў. Рад студэнтаў у летні час прыняў удзел у рэспубліканскіх і гарадскіх саборніцтвах па розных відах спорту. Група лёгкаатлетаў прыняла ўдзел у рэспубліканскім пяршынстве профсаюзаў, у складзе зборнай каманды ДСТ «Буравеснік».

У выніку мінулых саборніцтваў званне чэмпіёнаў рэспублікі профсаюзаў заваявалі: студэнт гістарычнага факультэта В. Ціток у бегу на 100 м і студэнт хімічнага факультэта Л. Станішэўскі ў прыжках у даўжыню.

Жаночая баскетбольная каманда прыняла ўдзел у пяршынстве БССР, якое адбылося ў ліпені месяцы ў г. Мінску. Каманда паказала сябе згуртаваным калектывам і ў выніку праведзеных саборніцтваў заняла другое месца, уступіўшы першае месца зборнай камандзе ДСТ «Буравеснік».

Неабходна адзначыць, што наша жаночая каманда была адзіным калектывам, які прадстаўляў вышэйшую навучальную ўстанову. Мужчынская каманда «Буравеснік» у гэтых саборніцтвах заняла другое месца, у яе ліку ігралі студэнты Е. Анкуда, А. Карашкоў, Е. Жук і Э. Дубінскі.

Звыш 30 спартсменаў ўніверсітэта правялі лета ў альпінісцкіх лагерах і турысцкіх паходах, дзе яны прадаўжалі павышаць сваё спартыўнае майстэрства і агульную фізічную падрыхтоўку, рыхтуючыся да прадстаячых саборніцтваў у выбраным відзе спорту.

Прадаўжаючы заняткі на працягу летняга канікулярнага перыяду, многія студэнты значна павысілі сваю фізічную падрыхтоўку і спартыўнае майстэрства.

В. ШЭПЯЛЕВІЧ, старшы выкладчык кафедры фізыхавання і спорту.

НОВЫЯ ВЕРШЫ НАЗЫМА ХІКМЕТА

Сёння мы змяшчаем на старонках нашай газеты новыя вершы вядомага турэцкага паэта Назыма Хікмэта. Першыя тры з публікуемых вершаў сталі песнямі. Музыку да іх ства-рэдзі чэшскія кампазітары. Ноты ім былі перасланы Полю Робсану. Ён запісаў песень у выкананні Робсана і выданы ў Хельсінкі ў час Сусветнай Міру.

Правадзены з буйных штодзённых газет змя-нае старонцы новыя вершы Хікмэта. Барныя скароты песень выкарыстоўваліся як на кароткіх зборках пад Вэнскім Зва-там, Англіі, Індыі, арабскіх краінах яны атрымалі шырокае распаўсюджанне.

Чацверты верш напісан у Хельсінкі пад ура-жаннем велічнага сходу прадстаўнікоў 68 нацый у імя агульнай для ўсіх мэты — абароны міру. Увесь гэты цыкл вершаў — новы вялікі ўклад Назыма Хікмэта ў справу барацьбы за мір.

Японский рыбак

Японский рыбак был молод и смел,
был облаком в море убит рыбак.
Его земляк эту песню мне спел.
Был желтый вечер. Зажгли маяк.

Поймали рыбку, кто съест—умрет,
и кто коснется нас—умрет.
Как черный гроб, плывет баркас,
кто вступит на баркас—умрет.

Поймали рыбку, кто съест—умрет,
умрет не сразу он—на нем
гнить будет мясо день за днем...
Поймали рыбку, кто съест—умрет.

И кто коснется нас—умрет,
коснется наших рук простых,
омытых солью волн морских.
И кто коснется нас—умрет,
умрет не сразу он—на нем
гнить будет мясо день за днем.
И кто коснется нас—умрет.

Любовь моя, меня забудь!
Как черный гроб, плывет баркас,
кто вступит на баркас—умрет,
упало облако на нас...

Любовь моя, меня забудь!
Не обнимай—ношу змею,
Она вкрадется в грудь твою...
Любовь моя, меня забудь!

Как черный гроб, плывет баркас.
Любовь моя, меня забудь!
Наш сын родится без отца,
гнилей протухшего яйца.
Как черный гроб, плывет баркас,
качая мертвую траву...
О люди! Где вы? Вас зову!

Я вас зову!

Маленькая мертвая девочка

Откройте, это я стучу,
стучу у каждого крыльца,
невидима для ваших глаз,—
нельзя увидеть мертвеца.

Я в Хиросиме умерла,
года прошли, года пройдут,
мне было семь и нынче семь—
ведь дети мертвые не растут.

Огонь мне волосы спалил,
потом глаза заволокло,
и горстью пепла стала я,
и пепел ветром унесло.

Прошу вас, но не для себя,
не нужен мне ни хлеб, ни рис,
не нужен мне ни старост, ни лист.

Поставьте подпись, я прошу,
прошу вас, люди всей земли,
чтоб не сжигал огонь детей,
чтоб сахар есть они могли.

Пускай не губят облака людей

Лишь матери нас делают людьми,
они, как свет, что впереди всегда.
Иль вас не мать произвела на свет?
Жизнь матерей храните, господа,
пускай не губят облака людей!

Вот мальчик лет шести бежит в саду,
сквозь ветки полетел бумажный змей.
Вы так же бегали в свои года;
не убивайте, господа, детей,
пускай не губят облака людей!

Кого невесты ищут в зеркалах,
купая темный гребень в волосах?
Когда-то, верно, так же ждали вас,
Не убивайте, господа, невест,
пускай не губят облака людей!

Под старость человек из жизни всей
припомнит сладостные дни.
Жаль стариков, пускай живут они,—
и вы ведь тоже стары, господа,
пускай не губят облака людей!

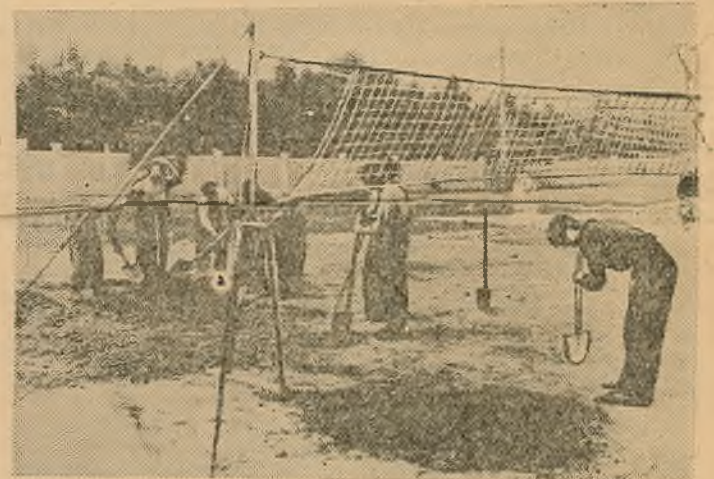
Люди без оружия

Люди со всех концов земли
на север шли, на север шли.
Пришли. Среди озер и скал
зеленый город стоял.

Не было оружия у людей,
шли сердце свое отдать.
Обрачались к жизни, только ей
о любви спешили сказать.

Белые ночи,
прохладные дни.
Ковать слова пришли они,
на наковальнях сердец ковать.
Смерти сильнее
эти слова.

Перевела М. ПАВЛОВА

На здымку: студэнты ўніверсітэта на будаўніцтве спартыўнай пляцоўкі. Фото Л. Бондара.

ЁН БУДЗЕ АБАРАНЯЦЬ ГОНАР КРАЇНЫ

Яшчэ ў сярэдняй школе Леанід Кабановіч захапіўся стралковым спортам. Увесь свой вольны час аддаваў ён гэтай любімай справе. Паступіўшы ва ўніверсітэт, Кабановіч прадаўжае настойліва займацца ў стралковым гуртку. У выніку ўпорнай работы ён дабіваецца вялікіх поспехаў.

У 1952 годзе ў стралковых юнацкіх саборніцтвах Кабановіч паказвае выдатныя вынікі стральбы з малакалібрнай вінтоўкі і залічваецца ў зводную стралковую каманду нашай рэспублікі.

З году ў год Леанід Кабановіч удасканальвае свае вынікі. У гэтым годзе ў ліку лепшых стралкоў Беларусі ён быў пасланы на Усесаюныя саборніцтвы абараняць гонар рэспублікі, дзе паказаў выдатныя вынікі, пацвер-

дзіўшы нормы I разрады. I толькі некалькі ачкоў не хапала да нормы майстра спорту.

Хутка студэнт Кабановіч у ліку лепшых стралкоў рэспублікі паедзе на саборніцтвы на першынства Еўропы, якое будзе праходзіць у Бухарэсце ў верасні гэтага года. Трэнервачыныя вынікі на зборах у Маскве і Львове даюць добрыя вынікі. Трэба спадзявацца, што прадстаячае пяршынства, у якім будзе удзельнічаць Кабановіч, дасць яшчэ аднаго майстра спорту для нашага ўніверсітэта.

Мы ганарымся сваім выхаванцам, які будзе абараняць гонар нашай Радзімы. Пажадаем Леаніду вялікіх поспехаў.

Палкоўнік П. В. СУХАУ.

Рэдактар В. Л. ШАЦІЛА

ПАДПІСКУ

НА ГАЗЕТУ «БЕЛАРУСКІ УНІВЕРСІТЭТ»

ПРАВODЗЯЦЬ ГРУПОРГІ,
ПРАФКОМ І МЯСЦКОМ

КОШТ ПАДПІСКІ НА
НАВУЧАЛЬНЫ ГОД 10 РУБ.